

Om Lofotfiskeriet

Aar 1874.

Under 7de Oktober 1874 er for Hans Majestæt Kongen fremlagt følgende Indberetning fra den fungerende Opfynschef ved Lofotfiskeriet, Premierlieutenant i Marinens D. Rye angaaende Lofotfiskeriet i 1874.

Herved giver jeg mig den ære at afgive den befalede Indberetning om Lofotfisket 1874 samt om Opfynnets Virksamhed under samme.

De sidste Maanedes af forrige Aar og Begyndelsen af dette Aar var Beiret i og omkring Lofoten meget stormfuldt, omløbende Vinde med jevnlig Nedbør, snart Sne snart Regn. Nogen Storm af udpræget Boldsomhed indtraf ikke efter Januar Maaneds Udloeb, men Beiret var dog meget hindrende for Bedriften, hvortil især bidrog den hyppige Snekog. Dette Beirslag varede til 28de Marts, hvorefter øftlig vind med klart Beir indtraadte; Binden var imidlertid jevnlig saa stærk, at den ganske eller dels hindrede Bedriften. Først efter Paasten fik man jevn godt Beir.

Noget før Jul formærkedes Skreien ved Brettesnæs. Andre Steder i Lofoten prøvedes neppe før over Nytaar, — længere vest ikke før over medio Januar, — fra hvilken Tid Hjemfolket, naar Beiret tillod, fiskede med Liner 1-400 Dorf pr. Baad.

Almuenes Fremkomst hindredes meget af Beiret. Den 24de Januar var der — Hjemfolket medregnet, — neppe over 200 Baade i Distrikter, og henimod Midten af Februar omkring 1500. Men fra den Tid tiltog Antallet hurtigt. Hovedmassen af Almue var hamlet ved Udgangen af Februar Maaned.

En ikke ringe Del af de førstankomne Baade søgte til Vestlofoten i Paavente af, at Hovedfisket skulle falde der

ligesom i nærmest foregaaende Aaringer. Flere af dem flyttede senere — sidst i Februar — østover. I Værene vestenfor Urebjerget var ved Februar Maanedens Udløb neppe flere tilbage end disse Værs stedige faste Belæg.

Det gik med Røsbefartsørerne som med Baadene, dels værre; forsinkede af Uveir, naaede kun faa frem før sidste Halvdel af Februar; for Tleres Vedkommende kom hertil Havarer paa Optouren, især under de voldsomme Storme sidst i Januar.

Til Brettesnæs søgte denne Vinter ingen fremmed Almoe, og forefaldt dersteds intet egentligt Fiske; Hjemfolket deromkring søgte ud i Januar Maaned til Skraaven og andre Vær.

I Skroven med tilliggende mindre Vær var ved Midten af Februar samlet omtrent 120 Baade, hvilket Antal ved Maanedens Udgang var naaet op til 270, og i den første Halvdel af Marts til 330. Størstedelen af denne Almoe blev liggende til sidst i Marts og først i April, og reiste da dels til Finnmarken, dels til Hjemstederne; kun nogle faa søgte til Bestlofoten. 10de April havde næsten al fremmed Almoe forladt Været.

7de Januar begyndte Linefiske af Hjemfolket, og gav Udbytte indtil 2—300 pr. Baad saavel paa ydre som paa indre Side af Molla. Efter Udgangen af Januar ophørte Fisken paa Indre-Siden. Linefisken faldt idethule efter denne Tid mindre jevnt, gav dog ligetil 20de Marts af og til godt Udbytte. Fra den Tid gik Fangsten med Natline sjeldent op til 100 Stk. pr. Baad.

Naar undtages enkelte Sæt i Slutningen af Februar og Begyndelsen af Marts, gav Garnfisken paa den saakaldte Skrovbakke iaaer lidet Udbytte. Garnfiskerne fra Skroven satte derfor i Regelen, naar Beirforholdene tillod, sine Redskaber længere vest, ud for Kabelvaag og Storvaagen, hvor der af og til gjordes god Fangst. Gjennemsnitsudbyttet for Garn blev dog idethele taget smaaat for Skraavens Vedkommende. Efter Paase var kun enkelte Garnbaade tilbage.

Omkring 20de Februar begyndte Dybsagnfisken, og

varede til Udgangen af Marts med daglig Fangst i Regelen 50—100 Stk. pr. Baad.

Fangstens Fordeling faldt høist ujevnt, hvortil vistnok mest bidrog den forskellige Ankomsttid, men ogsaa den Omstændighed at Fisken paa "Høla" var vanskelig at træffe, idet den snart stod høit i Bandet, snart nær Bunden. Leverudbyttet varierede for Garnfiskernes Vedkommende fra 1 til 20 Tønder pr. Baad, for Linefiskerne fra 1½ til 10 og for Dybsagnfiskerne fra ½ til 4 Tønder pr. Baad.

Til Østnesfjorden søgte ingen fremmed Almoe, og Hjemfolket der kom efterhaanden ud til Skroven, Svolvær og andre Fiskepladse, da der ikke visste sig Fisk i Fjorden.

Bed Svolvær fistedes fra Slutningen af Januar til midt i Februar ret godt med Natline af Hjemfolket, naar Beiret tillod. Fremmed Almoe begyndte at indfinde sig fra Midten af Februar. Fra den Tid faldt Fisken meget ryklevs, ialmindelighed smaaat, men enkelte Dage endog rigt, saaledes navnlig: 23de Februar, især for Dybsagnfiskerne, 24de Februar for alle Redskaber, 7de og 8de Marts især for Garn, saaledes at halv Lænke oftere gav fuld Baadladning; 9de Marts ret godt for alle Redskaber; ligesaa fra 16de til 21de Marts. Fisken stod da nær Land.

Paa Natline fistedes ingenfinde noget af Betydenhed, efter at fremmed Almoe i nogen Mængde havde infundet sig, saa de fleste Natlinebrugere efterhaanden fandt det nødvendigt at gaa over til Dagline og Dybsagn.

Efter 21de Marts var Fangsten liden paa alle Redskaber.

Garnfiskerne staa formentlig for Svolværs Vedkommende øverst med Hensyn til Udbytte, som idethule var større end i Skroven, og maaesse i Gjennemsnit kan ansættes til 10—12 Tønder Lever for Garnbaade, 5—6 Tønder for Linebaade, og 2—3 Tønder for 2 Mands Dybsagnbaade.

I Kabelvaag, Storvaagen og Ors vaag tilsammen var endnu den 10de Februar kun omkring 80 Baade, for detmeste Hjemfolk med Linebrug. Først mod Maanedens Ende begyndte fremmed Almoe i nogen Mængde at ind-

finde sig. Bærene vare fuldt belagte i de første Dage af Marts, og vedbleve at være det til henimod Paaske, paa endel Baadlag nær, som omkring 2de Marts flyttede tilbage til Bærene ved Gimsostrømmen, hvorfra de vare ankomne i Slutningen af Februar. Efter Paasken fort-sattes Fisket i Kabelvaag, Storvaagen og Orsvaag kun af 50—60 Baade.

Hjemfolket gjorde her god Fangst med Liner allerede fra Nytaar, senere paa Vinteren faldt Fiskei ogsaa for disse Bær meget rylkevis, enkelte Dage meget rigt, ind-til sidst i Marts, da det godtjom opphorte. De bedste Søveirsdage indtraf her 14de, 23de og 24de Februar, 9de, 12de og 16de Marts.

Gjennemsnitsudbyttet pr. Baad kan antagelig sættes til 12—14 Tønder Lever for Garn, 7—8 for Liner og 3—4 for Snore.

Den 6te Februar var i Bærene Ørsnæs, Hopen og Kalle samlet omtrent 100 Baade. Først i Marts var Antallet steget til 380, hvilket omtrent holdt sig til Fiskets Slutning ved Paasketider.

Fra midt i Januar slog Linefisket her godt til. Garn-fiskei var mere variabelt, men dog idethole ret godt. Svær Strøm, der her mærkes mere end ved de østligere Bær, var dog jeonlig til Hindre for begge Reddfababer, joraarjagede Sammenviflinger og Tab, og frembragte i Forbindelse med det urolige Beir et oprørt Hav, der i høi Grad hindrede Dybsagnfisket.

Idethole anfaaes det dog for et godt Aar for disse Bær. Udbyttet kan antagelig sættes til 14—15 Tønder Lever pr. Garnbaad, 10—12 pr. Linebaad og 3—4 pr. Dybsagnbaad.

Til Henningsvær var den 20de Januar ankommet ca. 100 Baade, hvilket Antal ikke betydelig forøgedes før midt i Februar. Hovedmassen indtraf først i den sidste Halvdel af denne Maaned, og Antallet vokede fremdeles indtil Midten af Marts, idet der ankom Almue fra Rosi og Helgelandsværene, fornemmelig Garnfiskere, hvorfor ogsaa Antallet af disse iaar var større i Henningsvær end nogensinde i tidligere vides at have været tilføldet. An-

tallet af Baadmandsfababer var nemlig, som det sees af nedenstaende Tabel, 754, hvoraf 349 med Garn.

Strax over Nytaar formærkedes Fiskethyngde udenfor Henningsvær saavel øst som vest for Været, og ikke meget langt fra Land. Saaledes blev Fisken staaende hele Vinteren, og Udbyttet faldt joevnt overalt paa Melbotten. I Marts indtraf derhos et Par overmaade rige Fiskedage paa Gimsostrømmen, men det blev ikke af nogen Varig-hed.

Bed Paasketider afreiste Massen af Almue, især til Finnmarken, men de Tilbageværende fiskede fremdeles godt til 14de April.

Gjennemsnitlige Udbytte kan formentlig ansættes til 18—20 Tønder Lever for Garnbaade, 12—14 for Linebaade, 6—7 for Dybsagnbaade.

Paa Strekningen fra Finhavn til Ure var først i Februar samlet omtrent 200 Baade. En stor Del af Hjemfolket i disse Distrikter havde begivet sig til Lofotens Hørside, hvorfra de først mod Maanedens Slutning vendte tilbage, da Fisken der mislykkedes. Midt i Februar var Baadantallet 400, og først i Marts, da det var størst, omtrent 520.

I Januar Maaned gjordes enkelte ret gode Søveir; senere var — enkelte gode Dage undtagen — Fangsten, især paa Garn, mindre heldig, indtil 10de Marts; fra den Tid fiskedes, især paa Gimsostrømmen, ret godt, enkelte Dage endog rigt, baade paa Garn og Line indtil Maanedens Slutning, da Finmarksfiskerne afreiste. Paa Natlinger fiskedes fremdeles ret godt af de Gjenværende, naar først Sildeagn kunde opdrives, ellers smaaat. Paa Garn var Fangsten efter Marts Maaneds Udløb i Regelen mis-sig, dog ift enkelt Baad endnu af og til op til 8—900 Fisk i Sættet. Dybsagnfiske blev paa hørnevnte Strekning kun drevet af et Par Baade med ringe Udbytte, og Daglinefiske vides ikke at være drevet. Bedst slog Fisken idethole til ved Stamjund.

Udbyttet faldt meget ujevnt, da Mange kom sent frem, og paa Grund af Finmarksfisket afreiste tidlig. Mand-

sodden har dog neppe i Regelen været under 50 Spd., og kun undtagelsesvis over 120 Spd.

Paa Streækning fra Urehjørget til Nussfjord søger alle rede tidlig i Januar Almue fra Buksnes og Flakstads Præstegjelde ned til Bærrene; ved Maanedens Udgang var samlet omtrent 200 Baade. Endel Almue fra Indlandet ankom midt i Februar, men først midt i Marts vare Bærrene fuldt belagte.

Beiret hindrede paa denne Streækning alt Fiske indtil sidst i Januar, da der gjordes et Par ret gode Søeir. Den første Halvdel af Februar var Uddyttet smaaat; den sidste Halvdel tog Linefisket sig noget op, medens Garnfisket fremdeles var misligt. I Marts var Fisket idethuse smaaat, dog noget bedre i Maanedens sidste Halvdel og indtil Paaske, da Finnmarksfiskerne afreiste. Heller ikke for de Gjenværende faldt der efter denne Tid nogen Fangst af Betydenhed. 1. Ode April havde næsten al fremmed Almue forladt Bærrene.

Fisket var saaledes idethuse uheldigt paa den her omhandlede Streækning, dog meget forsøgsligt for de forsøgslige Deltagere. For Garnbaadene varierede Uddyttet fra 4 til 15 Tønder Lever og for Linebaadene fra 3 til 10. Gjennemsnitsudbyttet ligger antagelig noget nærmere den høeste end den laveste af disse Angivelser.

I de vestligste Fiskevær — fra Næsland til Lofotodden — lagde Beiret først paa Winteren end større Hindringer i Beien for Bedriften. 27de Januar blevne Redskaber her trukne første Gang; flere Garnlænker havde da staet over 14 Dage i Søen.

Distriflets Hjemfolk vare allerede tidligt i Januar fremkomme til Fiskepladsene, den fremmede Almue indtraf forstørstedelen i Vobet af Februar, saa at Bærrene ved denne Maanedens Udgang omtrent havde det sædvanlige faste Belæg. Antallet forøgedes noget ved Tilflytning østenfra i Begyndelsen af April. Omkring 14de April søger til Mossenes og Sørvaagen det sædvanlige Antal Fiskere fra Nabosognene Buksnes og Borge, og da Fisket for disse vestligste Bær en Stund tegnede godt, blev tillige endel Kjøbafartøjer, som østenfra havde søgt hid for at kom-

plettere last, tilbageliggende. Antallet af Baadlag, der laa tilbage i Distriflet efter 14de April, kan ansættes til henimod 400.

Ogsaa hele Februar og den første Halvdel af Marts gjorde stormende Beir næsten alt Fiske umuligt paa disse Kanter. Efter Midten af Marts blev det noget bedre, men da Fiskestimerne, som iaar vare tynde og spredte, fordeleste holdt sig langt fra Land, paa Weboten, blev Uddyttet i Sammenligning med foregaaende Aar ringe. Gjennemsnitlig kan vel regnes 10—12 Tønder Lever pr. Baad, temmelig jevn fordelt, paa de Baade, — det overveiende Antal — som vore naaede frem før Februar Maanedens Udløb.

I Forventning om Vestlofotfiske søger ogsaa iaar flere af de forstankomme Fiskere til Bærrene paa Vestsiden af Gimsostrømmen, men flyttede dels strax dels efterhaanden senere, østover ved Efterretningen om godt Fiske ved Henningsvær og østenfor. Telegraphstationen i Grøts bidrog dog til, at Flere allerede der forandrede sin Bestemmelse, og satte Kurven med en Gang til Østlofoten. Der blev i den første Fisketid jevnlig fra Øpsynet sendt Telegrammer om Fisket til Grøts for at behjendtgøres ved Opslug.

Størstedelen af den til Finnmarken bestemte Almue blev iaar liggende i Lofoten noget længere end sædvanlig, til Slutningen af Marts og tildels til Paaske. I Paasseugen afeilede de fleste Finnmarksbaade, efterat Østenvindskuling i længere Tid havde opholdt dem. Et usædvanligt stort Antal Fiskere gif iaar med Dampskip nordover, og, endskønt flere større Dampskibe gjorde Extrature i den Anledning, maatte dog Mange vente længere Tid af Mangsel paa Plads.

Som det fremgaar af Foranstaaende, var det iaar væsentligt Østlofotfiske. Fevnest slog det til ved Henningsvær og østover til Ørsnes; for Baagen og Svolvær faldt enkelte meget rige Søeirs dage. Almuen fra Skroven fiskede tildels sammen med dem fra Svolvær og Baagen; paa den egentlige Skrovbakke faldt lidet Fangst. Fisken gif ikke som ifjor ind paa Bugter og Fjorde, skønt

den en Tid stod meget nær under Land ved Svolvær; ellers faldt det meste Fiske overalt paa Mæbotten.

Da Hovedmassen af Almue altsaa iaaar holdt til ved Henningsvær og østenfor, var det en Selvfølge, at der maatte blive trangt om Plads paa Sættehavet, og at adskillige Redstabsjammenviklinger opstod.

Deling af Havet mellem Garn og Natline blev efter Begjøring iværksat for Orsøaag, Orsnæs og Hopenes Bedkommende. Af endel Linefiskere blev ogsaa fremsat Bejgjøring om Deling paa "Høla". Efter derom at have raadført mig med flere forstandige Mænd blandt Almuen, kom jeg til den Anskuelse, at saadan Deling vilde være upraktisk og umulig at overholde, hvilket sidste tildels ogsaa viste sig at være tilfældet med Delingen ved Orsøaag, Orsnæs og Hopen, hvor de lokale Forholde i saa henseende dog ere mindre ugunstige. Nogen yderligere Deling blev derfor ikke iværksat.

Først Sild blev iaaar benyttet til Agn i stor Udarstrekning. To mindre Dampfiske — det ene den i tidligere Beretninger omhandlede Dampfiskebaad — havde temmelig stadig Sysjelsættelse med at bringe denne Ware fra Sildelaaage i Vesteråalen til Lofotens Fiskevær, hvor den fandt rask Ufætning til 4 Spd pr. Tønde. Der blev iaaar ikke drevet Fiske med Dampbaaden, vel hovedsagelig fordi det viste sig, at Agnsildtrafikken var meget lønnende.

Resultaterne af den ved Øpsynet foretagne Optælling af Fiskere, Baade, Fartsier, osv. foreligge i nedenstaende Tabeller.

Tabel I.
over det i Søjøten den 16de Maarts 1874 foresamlede Mæltal Fiskere, disseſe Fordeling ved de
forſtſigle Redſtaber, Mælt Baade, osv.

From what Prefecture.	Garn.	Gne.	Dybsagn.	Baade.	Baaðmælttaber.		Samlet Mælt.
					with Grinner.	without Grinner.	
Stavanger	-	-	-	3	-	1	3 1 1
Bergen	-	-	-	3	1	-	3 1 1
Sund	-	-	-	-	3	-	3 1 1
Nordre Bergenh. Mælt	-	-	-	3	-	1	3 1 1
Bjelløs	-	6	2	-	-	-	6 2 2
Graen	-	-	-	-	3	-	3 1 1
Christiansfund	-	-	-	-	4	-	4 1 1
Øhingfoss	-	-	-	-	-	3	3 1 1

Tabel II.

Bortegnelse

over Unstallet af de i de forsættige Bøer antegnede Baadmandsfæder og Tidstider samt disse over Fordeling ved de forsættige Skæfæder den 16de Marts 1874.

Garn.	Eline.	Øjebagtu.	Gantet Unstal.
from hvilket Präfegeld.	Baadte.	Baadte.	Baadte.
	mænd.	mænd.	mænd.
Garn.	med Gürtelde.	mænd.	mænd.
	Garn.	Baadte.	Baadte.
Brettesnes	4	1	2
Griðden, Egjoldvær m. fl.	876	143	156
Driften af Østinenesfjorden	-	-	-
Besliden af Østinenesfjorden	12	2	4
Grobær med Øjan	347	58	75
Råbeløag	983	161	161
Gtornøgen	1106	183	185
Brettesnes	4	1	2
Griðden, Egjoldvær m. fl.	876	143	156
Driften af Østinenesfjorden	-	-	-
Besliden af Østinenesfjorden	12	2	4
Grobær med Øjan	347	58	75
Råbeløag	983	161	161
Gtornøgen	1106	183	185

Drøvæg	74	79	83	88	92	106	142	148
Drænge	50	67	71	71	71	6	603	126
Hopen og Halsse	518	107	598	128	180	1	1154	226
Henningsoeær og Geitvæg	2050	349	397	327	367	249	3	3836
Kinhabu og Ærne	132	19	22	5	6	-	154	24
Stamfund	1279	212	212	351	87	94	-	1668
Steine (øvre og nedre)	294	49	4	111	25	134	13	312
Ure Brundholm og Sandlund	259	43	319	73	80	12	55	319
Baalfab	143	25	27	1	225	50	-	131
Røfsfjord og Strøm	290	49	63	6	255	60	23	120
Sund og Mæstland	114	19	33	19	347	80	117	151
Steine, Havn og Østnæs	12	2	2	541	105	152	2	464
Molstenæs	34	6	8	6	138	28	34	-
Garvægen	105	18	23	18	230	49	59	1
Ha, Lind, Gvænslad, Tun	199	35	60	35	119	25	34	-
Til sammen	9671	1607	1797	108	7563	1731	2014	1597

Tabel III.
Over, Skjøbefartoirer og Bygdeforsørger optegnede i Rosfoten den 16de Marts 1874.

Land	Kommune	Fornæret eller Gård	Gårdp.	Gård-	Brugge-	Sæter-	Sæter,	Gård-	Gård-	Gjennemsnitt af
										Års-
										Prægning
Mellom Jæren	Hedmark	St. Jæren	•	•	-	-	-	1	1	400,-
	Bjørnsund	•	•	•	1	1	1	4	400	400,-
	Bergen	•	2	42	-	-	1	45	228	22750
	Gjøvik	•	•	1	8	-	1	12	60	500,-
	Skatland	•	2	1	2	-	1	3	16	5630
	Molde	•	1	2	-	-	1	3	16	1640
	Romsdalen	•	3	-	20	1	3	27	131	12370
	Christiansund	•	•	-	1	-	1	4	460	400
	Hitra	•	•	-	6	46	-	1	300	400
	Åhrondhjem	•	5	-	1	1	1	57	315	30930
	Indherred	•	•	-	1	1	1	2	9	850
	Draland og Søsen	•	•	-	9	2	1	12	47	4640
	Steensjær	•	•	-	2	2	1	11	1150	575,-
	Ramsø	•	•	-	1	-	1	4	400	400,-

Land	Kommune	Fornæret eller Gård	Gårdp.	Gård-	Brugge-	Sæter-	Sæter,	Gård-	Gård-	Gjennemsnitt af
										Års-
										Prægning
Nordland	•	1	1	9	7	-	1	19	91	8740
Helgeland	•	31	10	22	-	1	9	73	313	38370
Salten	2	41	13	5	-	1	9	75	342	34030
Bodø	•	-	4	2	-	1	6	30	2630	4,-
Rosfoten og Beftiraalen	-	2	15	11	7	1	1	39	198	20670
Senja og Tromsø	3	-	13	5	-	1	5	26	128	11500
Sammen	22	11	203	100	34	34	404	1945	198420	4,-
										491,-

Efter denne Optælling skulde der fra forrige Aar have fundet Sted en Forøgelse i Fiskernes Antal af 1559 Mand, fordelt paa 249 Baadmandskaber. Garnfiskernes Antal skulde være tiltaget med 700 Mand eller 96 Baadmandskaber, Linefiskernes med 721 Mand eller 104 Baadmandskaber, Dybsagnfiskernes med 138 Mand eller 49 Baadmandskaber. Forkjellen falder godt som udelukkende paa Nordlands Amt, hvad der er let forklarligt, da Grunden til den betydelige Forøgelse i Almuen Antal fra forrige Aar er at føge i den Omstændighed, at Kreisfisket iaar næsten ganske flog feil paa Lofotens Øverjide og paa Værene i Helgeland og Salten, hvorfør Fiskerne fra disse Vær ud paa Vinteren søgte til Lofoten. For Tromss Amt viser Tællingen en Afstagen mod forrige Aar af omtrent 100 Mand, hvad der vel kan skrive sig fra forkjellige tilfældige Omstændigheder.

Fartøiers Antal ses at være steget fra 390 forrige Aar til 404 iaar.

Det samlede Antal af Fiskere og Fartøissolk er 20,766 iaar mod 18,952 forrige Aar.

I Telegram til det Kongelige Departement af 14de April d. A. anslog jeg det opfiskede Kvantum til 16 Millions Fisk, hvoraf $11\frac{1}{2}$ Million salstet for at virkes til Klipfisk, 4 Millions højelhængt til Rundfisk og $\frac{1}{2}$ Million medgaaet til Fortæring under Fisket samt til Forrådelse til Husbrug omkring i Distrikterne.

Efterat Opsynet var traadt ud af Virksomhed, antages opfisket omtrent 50,000 Stk. Fisk, der alt er virket til Klipfisk.

I Østløsoten var Fisken fyldig og leverholdig. Først i Fisket gif 220—250 Stk. Garnfisk, 280—300 Stk. Linefisk paa en Tonde Lever; udover Midten af Marts omtrent 380—400 Stk. Garnfisk, 480—500 Stk. Linefisk. Ved Balstad gif først i Februar omtrent 450 Fisk paa en Tonde Lever. Antagelig kan gjennemsnitlig regnes 400 Stk. Fisk paa en Tonde Lever, 24 à 25 Stk. Fisk paa en Tonne Rundfisk; 120 Stk. antages at give $6\frac{1}{2}$ Tonne Klipfisk. Tranpartiet kan antagelig anslæges til 20,000 Tønder, Rognpartiet — som opgivet i Telegram af 14de

April — til 15,000 Tønder, hvorfør dog antages at blive adskilligt Brag. Af Medicintran antages tilvirket ca. 450 Tønder.

Af Raastof til Guanofabrikation antages indsamlet 5—6 Millioner Hoveder, samt endel Nygge; Indsamling af disse sidste — der ellers bortkastes til aldeles ingen Nutte, medens Hovederne dog forendel benyttes — synes at have Banskelighed ved at vinde Indpas. Den af et tydft Interessentskab anlagte Guanofabrik paa Sausen ved Henningsvær flettes iaar i Drift, dog først noget ud i Fisketiden og neppe i dens hele Omfang; det er nemlig hensigten at tilvirke, foruden Guano, tillige andre Produkter, som Lim, af Fiskeaffaldet.

Lofotfiskets Udbytte ansloges forrige Aar til $11\frac{1}{2}$ Million Klipfisk, $7\frac{1}{2}$ Million Rundfisk, 50,000 Tønder Lever (= 25,000 Tønder Tran), 18,000 Tønder Rogn.

Til Sammensigning hidstættes nedenstaende Opgave over Medicinalafgiften til Nordlands og Tromss Amtskommune i Aaret 1873, meddelt af Medicinalfondets Kasserer: Afgiften har ialt udgjort 23,027 Sp. 100 f. som, fordelt paa de forskellige Fiskeprodukter, falder omtrent saaledes:

paa 495,000 Tdr. Sild a 2 f	8250 Sp. , , ,
= 50,000 „ Tran a 12 f	5082 — 60 =
= 22,900 „ Rogn a 1 $\frac{1}{2}$ f	286 — 36 =
= 107,216 st. Hdr. Klip- fisk a 4 f	3573 — 104 =
= 15,675 Boger anden i Fartøier salstet Fisk a $\frac{1}{2}$ f	43 — 65 =
= 184 Tdr. salstet Fisk a 2 f	3 — 8 =
= 694,873 Boger Tør- fisk a 1 f	5790 — 73 =
	== 23,029 Sp. 100 f.

Omsættes denne Opgave for Klipfiskens Bedkommende til smaa Tusinder, bliver Klipfiskpartiet omtrent 12,866,000

Stk. Antages videre, at 27 Stk. Fisk gjennemsnitslig have givet 1 Bog Rundfisk, skulde der i alt være virket omtrent 17,760,000 Stk. Rundfisk. Er Øpfynets Overslag rigtigt, skulde der altsaa udenfor Øpfynsdistriket være tilvirket omtrent 1,366,000 Stk. Klipfisk, 10,260,000 Stk. Tørfisk, 25,000 Tønder Tran, 4,900 Tønder Rogn.

Fiskepriserne begyndte overalt med omtrent 6 Spd. pr. 120 Stk. Eftersom Kjøbefartsierne indfandt sig, over Midten af Februar, steg det efterhaanden. Som en Undtagelse kan nævnes, at den i Hopen en enkelt Dag var nede i 5 Spd. Sidst i Februar betaltes for Garnfisk i Østlafoten omkring 6½ Spd., i Henningsvær indtil 7½ Spd., i Stamsund 7 Spd., i Ure og vestenfor 6 à 6½ Spd. Midt i Marts var Prisen i Østlafoten og Henningsvær i Regelen 8 à 8½ Spd., i Stamsund 7½ Spd. I Ure stod den noget lavere, omkring 6½ Spd., i Balstad 6½ à 7 Spd., i Sunds vestligste Bær 6½ Spd. Sidst i Marts betaltes i Skroven indtil 8½ Spd., i Storvaagen 8½, i Hopen 8½, i Henningsvær 8½ Spd. Ud i April steg Priserne end yderligere: I Henningsvær og Stamsund betaltes der for Garnfisk lige op til 9 og 9½ Spd., i Balstad 8½ Spd., i vestligere Bær 8 à 8½ Spd. Gjennemsnitsprisen for hele Fissetsiden antages at komme nær 7½ Spd. pr. 120 Stk. Garnfisk. Line og Dybsagnfisk stod i Regelen 2 à 3 Ort lavere. Gjennemsnitsprisen for det samlede oppiskede Kvæntum maa saaledes sættes til noget over 7 Spd. pr. 120 Stk.

Prisen paa Lever var almindelig 5 à 5½ Spd.; for først Lever til Medicintran betaltes indtil 8 Spd. for Lever af Garnfisk og 7 Spd. for Lever af Linesfisk.

Prisen paa Rogn varierede efter Kvalitet fra 8 til 12½ Spd. pr. Tønde; Middelpriisen antages at ligge mellem 11 og 11½ Spd.

Prisen paa Fiskehoveder dreiede sig i Regelen om 24 sp. pr. 120 Stk.; af og til gik den enkelte Steder noget over, i Henningsvær faldt den en Tid ned til 12 sp., da Opkjøberne ikke kunde magte at modtage Alt, og Fiskerne selv ikke havde Tid til at levere Hovederne i raa Tilstand ved Sandens Fabrik, hvortil der bodes Afgang.

Uddybet af dette Aars Fissetside var, efter hvad ovenfor er anført, noget under et Middelsaar. For Almuens Bedkommende opveedes det mindre Kvæntum vel i nogen Grad ved de høje Priser, høiere maaesse end nogensinde før; men Hensyn maa da igjen tages til den almindelige Stigen af Priserne paa alle Livsfornødenheder i de Par sidste Aar; jaavel Baade og Redskaber, som Proviant og anden Udrustning koste betydelig mere nu end for et Par Aar siden.

For den Almoe, der havde Tilhold paa Strækningen fra Henningsvær til Ørsvaag, var Resultatet dog meget tilsfældig, noget mindre for Storvaagens og Kabelvaags Bedkommende. Værene vestenfor Urebjerget og Skroven med nærliggende Fiskepladse vare uheldigt stillede.

Beiret var, som tidligere nævnt, idethale ugunstigt for Fissets, først ved at forsinke Almuens Fremkomst i høi Grad, og senere ved at hindre eller vanskeliggøre Bedriften.

I Januar Maaned faldt der, efterat Øpfynet var traadt i Birkholmhed, kun en Søeirsdag, den 28de. I Østlafoten var der i Februar 6 Dage, hvor Ingen funde komme paa Søen, og 10 Dage, da kun delvis Tæckning foregik; i Marts respektive 6 og 8, og i April 1 og 2 Dage, Helligdage ikke medregnede. I Vestlafoten var Forholdet endda ugunstigere.

Bed 9 forskellige Ulykkestilfælde paa Søen vides omtrent under Fissets 24 Maand, hvoraf 3 ved Storvaagen, 5 ved Hopen, 9 ved Henningsvær, 6 ved Stamsund, og 1 ved Balstad.

Redskabstabet var først ved Ørsvaag, Storvaagen og Henningsvær, dog heller ikke der særdeles betydeligt, hvad der vel maa tilskrives den Omstændighed, at, sjældent Beiret var meget stormende og hinderligt for Bedriften, indtraf dog efter den Tid, da Almoe var samlet i nogen Mængde, ingen særdeles lange Uveirsperioder.

De til Øpfynet afleverede og ved Fissets Slutning ikke afhentede Redskaber ere opbevarede i Svolvær, Stamsund og Ørsvaagen. Den løbefalede Fortegnelse over disse Redskaber, hvoraf Aftryk vedlægger, er mindst paa sæd-

vanlig Maade. De fra de to nærmest foregaaende Aar i Svølvær og Stamsund hensigende, ikke offentlige bjergede Redskaber blev under Fiscket — først i Marts Maaned — bortført ved offentlig Auktion. Regnskabet viser en Udgift ved bjergede Redskaber af 82 Spd. 30 $\frac{1}{2}$ mod en Indtægt af 176 Spd. 57 $\frac{1}{2}$.

Under Fiscket herskede paa flere Vær en ondartet Nerveseberepidemi, medbragt af Almue fra Helgeland, hos hvem den antagelig er opstaet enten under selve Opreisen til Lofoten eller under det umiddelbart forudgangne Storfjelde, vel især som følge af Mangl paa Husrum og deraf følgende Sammenstuven. Slemmest var Tilstanden i Straaven og Balstad, hvor extraordinære Forfeninger maatte træffes til Tilveiebringelse af Sygehusrum og Inventarium, og hvor flere Dødsfald indtraadte.

Opsynet var i Virksomhed fra 20de Januar til 14de April. Opsynsbetjente vare: Lensmand Ø. Olsen i Straaven — og indtil 20de Februar tillige i Svølvær; Lensmand H. Olsen — fra 21de Februar — i Svølvær og nærliggende Distrikter; Lensmand Kjelsberg i Kabelvåg, Storvågen og Orsøya; Hr. Th. Frost i Orsnes og Hopen, med Dokksbaaden "Unnen"; Lensmand Havig i Henningsvær; Postulant Larsen med Skoiten Sommerfilden paa Strækningen fra Finhavn til Urebjerget; Hr. E. Witz paa Strækningen fra Urebjerget til Nusfjord; og Lensmand Bentzen fra Nusfjord til Lofotodden.

Som extraordinær Dommer fungerede Sagfører Chr. Mathiesen.

Af Opsynet blev i alt dømt 149 Multter, nemlig: 9 for Forstyrrelse af den almindelige Rolsighed; 1 for Undladelse af at efterkomme Opsynets Bestemmelser med Hensyn til Orden i Havn; 1 for at have drevet Fiskeri uden at have Baaden forsynet med anordnet Mørke; 118 for i ulovlig Tid at have sat Redskaber om Aftenen eller begivet sig paa Søen til Trækning af Redskaber om Morgen; 7 for Sætning af forbudt Redskab paa dest Hav; 1 for Kapning uden tilsværlig Sammenknoben af Andenmands Redskab; 5 for Overstaaen af Redskaber om Son- og Helligdage; 2 for muligt Brændevinssalg; 1 for ulov-

sig Udførslen af Öl; 3 for Overtrædelse af Sundhedsforstrifterne for Vestlofoten og 1 for Udførelsen af Brænning i Forbindelse med Kjøb af Fisk.

Samtlige Multter blev vedtagne, og Beløbene indbetalte til Opsynet.

Efter Overenskomst i private Tristigheder blev der endvidere ertalt 5 Multter, hvoraf 1 tilfaldt Baagens, 2 Buksnes, 1 Kædefjords og 1 Sand Sogns Fattigfasse.

De indbetalte Multters samlede Beløb udgjør 434 Spd. 60 $\frac{1}{2}$, hvoraf 371 Spd. tilfaldet Statsklassen, 51 Spd. Baagens, 7 Spd. Buksnes, 2 Spd. Sand Sogns, og 60 $\frac{1}{2}$ Kædefjords Fattigfasse samt 3 Spd. Baagens Lensmand som Anmelder.

Af den extraordinære Dommer blev optaget 11 Forhører, af hvilke 2 angik Bedrageri, 8 Tyveri og 1 Overfald af Matros paa hans Skipper samt Deserktion. Af disse overgik 2 til Behandling overensstemmende med Lov af 6te September 1845 om Forandringer i den kriminelle Retspleie, og paadomtes under Fiscket. Derhos behandles 1 Politifag og 1 Søprotest blev optaget.

Efter aflagt Regnskab, hvoraf Extrakt vedlægges, har Statsklassens Udgifter ved Opsyn og extraordinær Retspleie under Lofotfiskeriet i det forløbne Budgetaar andraget til 5793 Spd. 118 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$, hvilket er 506 Spd. 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ mindre end bevilget.